

Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
E. SHARPSTON
fremsat den 25. april 2013¹

Sag C-638/11 P

**Rådet for Den Europæiske Union
mod**

Gul Ahmed Textile Mills Ltd

»Appel — dumping — import af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan — årsagsforbindelse mellem dumping og skade — andre kendte faktorer end dumpingimport, der volder skade — spørgsmålet, om skaden kan tilskrives dumpingimporten«

1. Før 2002 var import af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan underlagt told, senest på 12%. Fra 1997 var det ligeledes, med visse undtagelser, underlagt antidumpingtold på mellem 6% og 7%². I januar 2002 blev begge disse typer af told ophævet³. I november 2002 indgav Eurocoton⁴, der handlede på vegne af producenter, der repræsenterer en væsentlig del af fællesskabsproduktionen, en klage til Kommissionen. Efter en undersøgelse blev der i 2004 indført en ny antidumpingtold på 13,1%⁵.

2. Gul Ahmed Textile Mills Ltd (herefter »Gul Ahmed«) er en pakistansk producent, hvis eksporterede varer ikke tidligere havde været underlagt antidumpingtold⁶. Virksomheden anlagde sag ved Retten, hvor den anfægtede den omtvistede forordning, bl.a. fordi der ved fastslåelse af skaden ikke blev taget højde for, at importen var steget som følge af ophævelsen af den tidligere told, som udgjorde en anden kendt faktor end dumpingimport, der skadede den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet i den i artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96 (herefter »grundforordningen«) omhandlede betydning⁷.

3. Retten gav af denne grund Gul Ahmed medhold⁸.

1 — Originalsprog: engelsk.

2 — Jf. Rådets forordning (EF) nr. 2398/97 af 28.11.1997 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld fra Indien, Egypten og Pakistan, EFT L 332, s. 1, som ændret.

3 — Jf. Rådets forordning (EF) nr. 2501/2001 af 10.12.2001 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden fra den 1.1.2002 til den 31.12.2004, EFT L 346, s. 1, og Rådets forordning (EF) nr. 160/2002 af 28.1.2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2398/97, EFT L 26, s. 1. Hvad angår sidstnævnte viste en revideret beregning, at der ikke var forekommet dumping fra nogen af de virksomheder, der var udvalgt i Pakistan i undersøgelsesperioden (jf. 13. betragtning i præambelen); antidumpingtold blev ligeledes ophævet i henseende til import fra Ægypten (jf. artikel 1, stk. 2).

4 — Komitéen for Bomuldsindustrien og Beslægtede Tekstilindustrier i Det Europæiske Fællesskab.

5 — Ved Rådets forordning (EF) nr. 397/2004 af 2.3.2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan, EUT L 66, s. 1, herefter »den anfægtede forordning«.

6 — Jf. artikel 1, stk. 4, i forordning nr. 2398/97 og 29. betragtning i præambelen. Mere præcist var de underlagt en told på 0,0%.

7 — Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, EFT L 56, s. 1, som nu er ophævet og erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (kodificeret udgave, EUT L 343, s. 51).

8 — Dom af 27.9.2011, sag T-199/04, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet, Sml., EU:T:2011:535, herefter »den appellerede dom«.

4. Rådet appellerede og har i det væsentlige, støttet af Kommissionen, gjort gældende, at virkningen af ophævelsen af tidligere told ikke kan adskilles fra virkningerne af importdumping ved fastslåelse af årsagen til skaden på den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Ophævelsen udgjorde derfor ikke en »anden faktor end dumpingimport«. Spørgsmålet er derfor, hvorvidt grundforordningens artikel 3, stk. 7, skal fortolkes bredt eller snævert.

Relevant lovgivning

Grundforordningen

5. Som det fremgår af grundforordningens præambel, blev den vedtaget med henblik på at bringe Fællesskabets regler i overensstemmelse med ændringerne i de internationale aftaler, navnlig WTO's antidumpingaftale⁹.

6. Grundforordningens artikel 1, stk. 1, præciserer, at en antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade. Artikel 1, stk. 2, definerer en dumpingvare som en vare, hvis eksportpris ved salg til Fællesskabet er lavere end den tilsvarende pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.

7. Artikel 2 fastsætter principperne og reglerne for konstatering af dumping. For en given vare eksporteret fra et tredjeland fastsættes der i det væsentlige en normal værdi på hjemmemarkedet og en eksportpris til Fællesskabet, og der foretages en rimelig sammenligning mellem de to, hvori der tages hensyn til forskellige faktorer, der kan påvirke forskellene mellem dem. Såfremt en sammenligning af det vejede gennemsnit viser, at den normale værdi overstiger eksportprisen, udgør forskellen herimellem dumpingmargen.

8. I artikel 3 (»konstatering af skade«) bestemmes navnlig følgende:

»[...]

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og b) denne indførsels følger virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af den subsidierede indførsel fastslås det, om der har været tale om betydelig stigning i indførslen enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår den subsidierede indførsels virkning på priserne tages det i betragtning, om de subsidierede varer udbydes til en væsentligt lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

[...]

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder følgende: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier; størrelsen af den aktuelle

9 — Aftale om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (WTO-GATT 1994), EFT L 336, s. 103, i Bilag 1A til aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), EFT L 336, s. 1.

dumpingmargen; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne opregning er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er ansvarlige for de virkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at disse virkninger er så alvorlige, at de kan betegnes som væsentlig skade.

7. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne have tilføjet EU-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter mængde og priser for så vidt angår varer, som ikke indføres til subsidierede priser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EU-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

[...]«¹⁰.

Den anfægtede forordning

9. Af 19. betragtning i præamblen til den anfægtede forordning fremgår, at undersøgelsesperioden for spørgsmålet om dumping og skade løb fra den 1. oktober 2001 til den 30. september 2002, og at skadesundersøgelsen omfattede perioden fra 1999 til udgangen af undersøgelsesperioden¹¹.

10. I 30.-102. betragtning i præamblen blev det fastslået, at samtlige pakistanske eksportører havde foretaget dumping, og at erhvervsgrenen i Fællesskabet var blevet skadet. Årsagssammenhængen blev undersøgt i 103.-118. betragtning. Det blev fastslået i 107. betragtning, at hvad angår både omfang og priser har importen fra Pakistan udøvet et betydeligt pres på EU-erhvervsgrenen, og at der var et tidsmæssigt sammenfald mellem denne import og den skade, der var forvoldt EU-erhvervsgrenen. I 108.-115. betragtning, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, blev virkningerne af seks andre faktorer undersøgt: subsidieret import med oprindelse i Indien, import fra andre tredjelande end Indien og Pakistan, efterspørgselssituationen samt EU-erhvervsgrenens import, eksport og produktivitet. I 116.-118. betragtning blev det fastslået, at ingen af disse faktorer brød årsagssammenhængen mellem pakistansk import og den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt.

11. Den anfægtede forordnings artikel 1 indførte en endelig antidumpingtold på 13,1% på import af bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale) med oprindelse i Pakistan og klassificeret under specifikke koder i den kombinerede nomenklatur¹².

10 — Grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 5, svarer til artikel 3, stk. 1, 2 og 4, i WTO's antidumpingaftale. Artikel 3, stk. 6 og 7, svarer til artikel 3, stk. 5.

11 — Undersøgelsesperioden for den tidligere antidumpingtold gik fra den 1.7.1995 til den 30.6.1996 (jf. 10. betragtning i præamblen til Kommissionens forordning (EF) nr. 1069/97 af 12.6.1997 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Egypten, Indien og Pakistan, EFT L 156, s. 11).

12 — I modsætning til den tidligere antidumpingtold var toldsatsen den samme for alle eksportører. Som følge af en delvis foreløbig vurdering indførtes gennem Rådets forordning (EF) nr. 695/2006 af 5.5.2006, der ændrede forordning (EF) nr. 397/2004, EFT L 121, s. 23, en toldsats, som varierede afhængig af producenternes dumpingmargen. Den pågældende forordning revurderede imidlertid ikke spørgsmålet om skade eller årsagssammenhæng.

Den appellerede dom

12. Retten undersøgte kun tredje led af Gul Ahmeds femte anbringende, hvorved virksomheden gjorde gældende, at Rådet begik en retlig fejl ved ikke at undersøge, om ophævelsen af den tidligere antidumpingtold på varer fra Pakistan og gennemførelsen af generelle toldpræferencer til fordel for Pakistan i begyndelsen af 2002 brød årsagsforbindelsen mellem import fra Pakistan og den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt¹³.

13. I dommens præmis 53 fastslog Retten, at dumpingimportens skadevoldende virkninger på korrekt vis må skelnes fra de skadevoldende virkninger af »andre kendte faktorer end dumpingimport, der samtidig skader EU-erhvervsgrenen«. Uden en sådan sondring har Kommissionen og Rådet ingen rationel grund til at fastslå, at dumpingimporten forvoldte skaden. Denne sondring kræver en konkret analyse af arten og vigtigheden af de pågældende faktorer, som ikke kan baseres på en blot og bar hypotese om, at andre faktorer end dumpingimporten hverken forvolder skaden eller bidrager hertil.

14. I præmis 55-59 afviste Retten en sondring mellem markedsrelateret udvikling eller adfærd (som Rådet anså for at udgøre andre faktorer) og ændringer i de retlige rammer for markedet (hvilket Rådet ikke anså for at udgøre en sådan faktor). Denne sondring fulgte ikke af grundforordningens artikel 3, stk. 7, eller WTO's antidumpingaftales artikel 3, stk. 5, og kan heller ikke udledes af andre fælles træk ved de kendte faktorer opregnet i disse bestemmelser.

15. For det første var opregningen af sådanne faktorer udtrykkeligt vejledende og ikke udtømmende. For det andet var formålet med begge bestemmelser at undgå unødigt beskyttelse af hjemlige erhvervsgrene ved at sikre, at negative virkninger af andre faktorer, som påvirker skaden, ikke tilskrives den pågældende import. For det tredje, såfremt der ved vurderingen af forekomsten af skade skulle tages hensyn til øget import af en vare ved udløbet af kvantitative restriktioner¹⁴, måtte det samme gælde ved vurderingen af årsagssammenhæng i forbindelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7. Derfor var ophævelsen af den tidligere antidumpingtold og almindelige toldafgifter kendte faktorer, som EU-institutionerne skulle tage i betragtning ved vurderingen af årsagsforbindelse mellem den pågældende import og den af EU-erhvervsgrenen liden skade. Den modsatte konklusion ville gøre forpligtelsen efter artikel 3, stk. 7, virkningsløs, når, som her, virkningerne af ændringer i regelsættet tydeligt var blevet nævnt under den administrative procedure.

16. I den appellerede doms præmis 84 fastslog Retten følgende:

»[...] det fremgår ikke af den bedømmelse, der blev udført af EU-institutionerne i denne sag, end ikke i form af et skøn, hvorledes den skade, som EU-erhvervsgrenen ville have lidt, hvis ikke der havde været tale om dumping – dvs. hvorledes skaden som følge af ikrafttrædelse af ordningen om almindelig told og ophævelsen af den tidligere antidumpingtold – ville have været, hverken i spørgsmålet om tabte markedsandele, nedsat fortjeneste eller produktivitet i ovennævnte erhvervsgren, afståelse af lavere markedssegmenter eller andre relevante økonomiske indikatorer. Det var så meget desto mere nødvendigt at analysere virkningen af de pågældende foranstaltninger, eftersom det i flere passager i den omtvistede forordning fremgik, at priskonkurrencen havde været »intensiv«, således at en nedsættelse af importpriserne fra Pakistan som følge af de nævnte lovgivningsmæssige ændringer sandsynligvis ikke kunne have bestået uden at påvirke markedsforholdene.«

13 — Gul Ahmed anfægtede ligeledes lovligheden af påbegyndelsen af undersøgelsen, beregningen af normal værdi, sammenligningen mellem normal værdi og eksportpris og konstateringen af materiel skade. Retten undersøgte ikke disse aspekter, og de er ikke genstand for nærværende appel.

14 — På dette punkt citerede Retten, i dommens præmis 58, dom af 4.3.2010, sag T-410/06, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial mod Rådet, Sml. II, s. 879 (herefter »Foshan Golden Step«), præmis 130-135.

17. Eftersom det ikke kunne udelukkes, at Rådet i fraværet af den pågældende retslige fejl ikke kunne have fastslået forekomsten af en årsagsforbindelse mellem den import, der var genstand for antidumpingproceduren, og den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, annullerede Retten den anfægtede forordning, for så vidt som den påvirkede Gul Ahmed, og hjemviste i realiteten sagen til Rådet, da den ikke kunne erstatte sin egen vurdering med Rådets. Retten fandt det uforment at prøve de øvrige af Gul Ahmed fremførte anbringender og argumenter.

Sammenfatning af argumenterne i appellen

18. Rådet har til støtte for sit eneste anbringende, nemlig at Retten har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 7, gjort gældende, for det første, at »andre faktorer end dumpingimport« pr. definition intet har med denne import at gøre – f.eks. import fra andre tredjelande, kostineffektivitet, mindsket efterspørgsel og konkurrence mellem EU-producenter. Ophævelsen af den tidligere antidumpingtold og indførelsen af et arrangement med toldpræferencer for import af den pågældende vare var følgelig tæt forbundet med dumpingimport fra Pakistan. Disse omstændigheder kan have fremmet en øget import, men skaden, der skyldes en øget dumpingimport, er forårsaget af import og ikke faktorer, der fremmer denne øgede import¹⁵.

19. For det andet står Rettens ræsonnement ikke for en nærmere prøvelse.

20. Konstateringen af, at listen i grundforordningens artikel 3, stk. 7, ikke er udtømmende, er ikke relevant. Rådet havde blot gjort gældende, at de pågældende to faktorer ikke udgjorde andre faktorer i den i bestemmelsen omhandlede betydning.

21. Den appellerede doms præmis 57 tager ikke stilling til Rådets påstand om, at ændringer i relevant lovgivning kun har betydning, for så vidt som de påvirker markedet, og om, at de to pågældende faktorer kunne have haft en virkning på den import, der er genstand for dumping, men ikke på EU-erhvervsgrenens produktivitet.

22. Det er korrekt, at alle andre kendte faktorer skal tages i betragtning, og med grundforordningens artikel 3, stk. 7, søges det sikret, at skade forårsaget af andre faktorer ikke tilskrives den import, der er genstand for dumping. Rettens udtalelse om, at artikel 3, stk. 7, ikke skelner mellem markedsrelateret udvikling eller adfærd og ændringer i de retlige rammer, overser, at sådanne ændringer alene kan have skadelige virkninger, såfremt de påvirker markedet. Den eneste påståede virkning af de to anfægtede faktorer var, at de kunne have lettet dumpingimport; at enhver skade, der kunne tilskrives dumpingimport, skyldtes dem og ikke faktorer, der kunne have lettet dem, og at de to anfægtede faktorer derfor ikke udgjorde »andre faktorer end dumpingimport« i den i artikel 3, stk. 7, omhandlede betydning.

23. Dommen i sagen Foshan Golden Step støtter Rådets fortolkning. I den pågældende sag afviste Retten påstanden om, at ophævelsen af en kvantitativ kvote fordrejede oplysningerne vedrørende skadefastsættelsen og fastslog, at Rådet med rette, i sin vurdering af skaden, tog højde for stigningen i import som følge af ophævelsen af kvoten. For så vidt som skaden består i en stigning i dumpingimport, kan institutionerne med andre ord tilskrive hele skaden dumpingimporten, og det er uforment at skelne mellem virkningerne af ophævelsen af kvoterne.

15 — Rådet henviser til WTO Panel Report European Union – Anti-dumping duties on certain footwear from China (WT/DS405/R, vedtaget den 22.2.2012; herefter »EU – Footwear (China)«, hvori Kina gjorde gældende, at EU havde undladt at tage hensyn til ophævelsen af tidligere importkvoter på import fra Kina som en årsag til skade. Panelet anførte i punkt 7527, at »en ydre hændelse, så som ophævelsen af en importkvote, der muliggør en øget importdumping, ikke i sig selv er en faktor, der forvolder skade«.

24. For det tredje misforstod Retten grundlæggende grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7. I dommens præmis 84 fastslog Retten, at institutionerne med henblik på at pålægge foranstaltninger skulle fastslå en årsagsforbindelse mellem dumping og den lidte skade. Det fremgår imidlertid klart af ordlyden i artikel 3, stk. 6 og 7, og af fast retspraksis¹⁶, at årsagsforbindelsen skal fastslås mellem dumpingimporten og den lidte skade og ikke mellem dumping og den lidte skade.

25. Endelig fører Rettens dom til absurde og uacceptable resultater. Hvis en antidumpingtold udløber, fordi EU-erhvervsgrenen ikke kræver en fornyet undersøgelse ved foranstaltningernes udløb, eller institutionerne konkluderer, at betingelserne for fornyelse ikke er opfyldt, og hvis dumpingimport fra de pågældende lande da stiger mærkbart og tager en væsentlig markedsandel fra EU-erhvervsgrenen, da, ifølge Retten, skal institutionerne undersøge, hvilken del af stigningen i dumpingimport der skyldes udløbet af den tidligere told, og de skal »udsondre« den skade, der skyldes den pågældende stigning fra skaden, der tilskrives dumpingimporten. Dette ville være ensbetydende med at acceptere, at en antidumpingtolds ophør retfærdiggør fremtidig dumping og begrænser institutionernes mulighed for at beskytte EU-erhvervsgrenen mod dens skadelige virkning. Såfremt dumping genoptages eller fortsætter efter ophævelse af antidumpingtold, og EU-erhvervsgrenen lider skade som følge af dumpingimportens omfang og prisniveau, skyldes den pågældende skade dumpingimporten og ikke en manglende beskyttelse. Det samme gælder ved indførelsen af toldpræferencer. Toldpræferencer letter import, men deres formål er at lette retfærdig import, ikke skadelig dumpingimport.

26. Gul Ahmed har gjort gældende, at anbringenderne til støtte for appellen er unøjagtige, irrelevante og uforenelige med gældende ret.

27. For det første begrænser grundforordningens artikel 3, stk. 7, ikke de faktorer, hvis skadevoldende virkninger der skal tages højde for. Selv hvis den gjorde, kan det ikke påstås, at ophævelsen af den tidligere told i 2002 var tæt forbundet med dumpingimport. Den var snarere resultatet af EU-institutionernes selvstændige optræden. De almindelige toldpræferencer gjaldt i øvrigt ikke kun sengelinned.

28. For det andet er det en cirkelslutning at påstå, at enhver skade, der følger af en stigning i dumpingimport, ikke skyldes faktorer, der letter stigningen i dumpingimport. Rapporten EU – Footwear (China), som Rådet henviser til, indeholder ingen tilstrækkelig begrundelse, men fremsætter den modstridende påstand om, at en »ydre hændelse« – i det pågældende tilfælde ophævelsen af en kvota – kan være »tæt forbundet« med dumpingimport. Faktorerne i den foreliggende sag indebærer en direkte nedsættelse af den EU-told, som pålægges al sengelinned importeret fra Pakistan, hvilket således påvirker prisniveauet for denne import på EU-markedet og ikke blot fremmer en stigning i mængden af dumpingimport.

29. For det tredje havde de pågældende faktorer en direkte virkning på EU-markedet. De udgjorde frivillige statshandlinger som direkte, uden nogen ændring af de pakistanske producenters fob-priser, førte til, at producenter i EU stod over for import til EU-markedet til væsentlige lavere priser. Med andre ord påvirkede de pågældende faktorer direkte og uafhængigt Fællesskabets prisniveau væsentligt.

16 — Rådet nævner dom af 14.3.2007, sag T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet, Sml. II, s. 669, præmis 41-46; GATT Panel Report, Imposition of Anti-Dumping Duties on Imports of Fresh and Chilled Atlantic Salmon from Norway, ADP/87, vedtaget 27.4.1994, punkt 562-572; dom af 25.10.2011, sag T-190/08, CHEMK og KF mod Rådet, Sml. I, s. 7359, præmis 134-152; og WTO Appellate Body Report United States – Anti-dumping measures on certain hot-rolled steel products from Japan (WT/DS184/R, vedtaget 23.8.2001 ændret ved Appellate Body Report WT/DS184/AB/R; herefter »US – Hot-rolled steel«) punkt 216-236.

30. For det fjerde har Rådet ikke forklaret, hvorfor årsagssammenhængen skulle være mellem dumpingimporten og den lidte skade, og ikke mellem dumping og skade. Uanset om de to pågældende faktorer og deres virkninger anses i forhold til dumping eller til dumpingimport forbliver de EU-institutionernes selvstændige handlinger, der i sig selv havde direkte virkninger på de økonomiske indikatorer, der blev taget i betragtning i forbindelse med vurderingen af skaden og årsagssammenhængen.

31. Endelig fejlfortolker Rettens afgørelse i appelskriftet, idet den giver et misvisende billede af ændringerne i de retlige rammer. Ophævelsen af den tidligere antidumpingtold skete ikke som følge af, at denne udløb, der var derimod tale om en korrigerende af dens fejlagtige indførelse, efter af det var fastslået, at der ikke var forekommet dumping. Tildelingen af særlige toldpræferencer har heller ikke blot lettet importen – den medførte en direkte sænkning af importpriserne til EU-markedet, uafhængig af handlinger fra de pakistanske eksportproducenter.

32. Rettens afgørelse medfører på ingen måde, at udløbet af antidumpingtold retfærdiggør fremtidig skadevoldende dumping, og begrænser ej heller institutionernes mulighed for at beskytte EU-erhvervsgrænsen mod virkningerne af sådan dumping. Den kræver blot, at virkningen af selvstændige ændringer i EU's regelsæt betragtes som en anden særskilt faktor ved bedømmelsen af økonomiske indikatorer vedrørende skade for EU-erhvervsgrænsen. Det foregriber på ingen måde vurderingens resultat.

33. Til støtte for Rådets påstande har Kommissionen undersøgt opbygningen af og logikken i grundforordningens artikel 3, navnlig artikel 3, stk. 6 og 7.

34. Det afgørende spørgsmål i artikel 3, stk. 6, er, hvorvidt »dumpingimport« – det udtryk, der anvendes overalt i artikel 3 – giver anledning til skade, og mere specifikt om dens omfang og/eller prisniveau påvirker fællesskabsindustrien. Artikel 3, stk. 2 og 3, bekræfter, at der er behov for en objektiv analyse. Hvad angår prisen er det selve prisniveauet, der er vigtigt, og ikke de betragtninger, der førte til fastsættelsen heraf. I den foreliggende sag var niveauet for EU-told og anden importtold faktorer, der påvirkede valget af prisniveau (eksportøren har tilsyneladende valgt ikke at øge sin ab-fabrik-pris for at drage fordel af den nedsatte told). Såfremt både pris og de betragtninger, der påvirkede denne, udgjorde årsagsfaktorer, ville det indebære en form for dobbelt tælling.

35. I artikel 3, stk. 7, må »andre faktorer end dumpingimporten« derfor være noget andet end omfanget af og/eller prisniveauet for denne import eller de faktorer eller overvejelser, der påvirkede dem. Dette bekræftes af de opregnede eksempler på sådanne faktorer, idet ingen af dem vedrører importdumping eller dennes pris eller omfang. Selv om eksemplerne er illustrative og ikke udtømmende, viser deres ordlyd en hensigt om at undgå elementer vedrørende selve dumpingimporten.

Bedømmelse

36. Proceduren med henblik en beslutning om at pålægge antidumpingtold i overensstemmelse med grundforordningen og WTO antidumpingaftalen følger en trin-for-trin-fremgangsmåde med en klar intern logik. Først skal det fastslås, at der forekommer dumping. Til dette formål skal der følges forskellige trin, et efter et. Normalværdien for det pågældende produkt skal fastsættes, dernæst eksportprisen, og de to skal sammenlignes for at sikre, hvorvidt der forekommer dumping, og i så fald hvad dumpingmargen er. Denne proces forklares detaljeret i grundforordningens artikel 2. Såfremt der forekommer dumping, fastsætter artikel 3 en procedure med henblik på at fastslå skaden. Forskellige faktorer skal undersøges med henblik på at fastslå, hvorvidt dumpingimportens volumen og/eller prisniveau på væsentlig vis påvirker EU-erhvervsgrænsen. Såfremt det er tilfældet, er det nødvendigt at

undersøge, hvorvidt andre kendte faktorer end dumpingimport ligeledes skader EU-erhvervsgrenen, og tage højde herfor, når antidumpingtolden fastsættes. Det er således først, når det er konstateret, at der forekommer dumping, og når dumpingimportens omfang og/eller prisniveau på væsentlig vis påvirker EU-erhvervsgrenen, at de andre faktorer skal undersøges.

37. I sagen i første instans anfægtede Gul Ahmed en vis række aspekter i processen forud for det trin, hvor andre faktorer end dumpingimport skulle undersøges. Retten undersøgte ikke disse aspekter, da den fandt, at unkladelsen af at prøve, om ophævelsen af tidligere told var en anden kendt faktor end importdumping, som ligeledes skadede EU-erhvervsgrenen, var tilstrækkelig til at begrunde en annullering¹⁷. Selv under antagelse af, at undersøgelsen var korrekt indledt, normalværdien korrekt fastsat og sammenlignet med eksportpriserne med henblik på at fastslå en korrekt dumpingmargin, og at den væsentlige skade, der skyldes dumpingimport, var korrekt fastslået, var den omstændighed, at ophævelsen af tidligere told ikke blev anset for en anden kendt faktor, der forvoldte skade og undersøgt som sådan, efter Rettens opfattelse fatal for gyldigheden af den anfægtede forordning.

38. Denne begrænsning af den appellerede doms omfang begrænser i sig selv appellen. Domstolen må ligeledes antage, at forekomsten af dumping (fra alle pakistanske eksportproducenter) var korrekt fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, og at det var påvist, at dumpingimporten skadede EU-erhvervsgrenen væsentligt i overensstemmelse med samtlige bestemmelser i den pågældende forordnings artikel 3, stk. 2, 3, 5 og 6.

39. Det skal imidlertid fremhæves, at disse formodninger kun gælder i henseende til den foreliggende appel. Såfremt – som jeg foreslår – Domstolen beslutter at give Rådet medhold og hjemvise sagen for Retten, skal disse spørgsmål undersøges, og det kan vise sig, at den omtvistede forordning skal annulleres som følge af en eller flere af de øvrige af Gul Ahmed anførte anbringender.

40. Endvidere må det, inden for rammerne af appellen – og i endnu højere grad, eftersom disse er aspekter, der ikke blev anfægtet af Gul Ahmed under sagen i første instans – formodes, at Rådet på korrekt vis undersøgte andre faktorer end dumpingimport, som det fandt var i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, og at det med rette konkluderede, at ingen af disse brød årsagsforbindelsen mellem den pakistanske import og den væsentlige skade, som disse havde forvoldt EU-erhvervsgrenen. De undersøgte faktorer omfattede virkningerne af subsideret import fra Indien, import fra andre tredjelande end Indien og Pakistan og import af EU-erhvervsgrenen (da den omtvistede forordning fandt, at der var tale om dumping fra alle pakistanske eksportproducenter¹⁸, var der, på dette grundlag, *ingen ikke-dumpingimport* fra Pakistan, der også kunne have været undersøgt). Disse virkninger blev ligeledes, i forskelligt omfang, påvirket af ophævelsen af den tidligere told.

41. Rettens konstatering i dommens præmis 84 om, at EU-institutionernes analyse ikke viste, hvilken skade EU-erhvervsgrenen ville have lidt, hvis der ikke var forekommet dumping, dvs. som følge af ophævelsen af den tidligere told, synes ikke fuldt ud begrundet.

42. På den ene side blev den skade (eller manglen på samme), der opstod i andre situationer, som ligeledes blev påvirket af ophævelsen, undersøgt, og det blev ikke fundet, at den brød den pågældende årsagsforbindelse.

17 — Den appellerede doms præmis 84 og 85.

18 — Jf. 70. betragtning i præambelen.

43. På den anden side finder undersøgelsen af andre faktorer end dumpingimport kun sted, når det allerede er fastslået, at der forekommer dumping, og at dumpingimport skader EU-erhvervsgrænsen. Forekomsten af dumping og skade, der tilskrives dumpingimport, er en forudsætning for denne undersøgelse, der vedrører faktorer, der forvolder skade på samme tid som dumpingimporten, med henblik på at skelne deres virkninger. I den forbindelse tjener det intet formål at undersøge faktorer, som kunne have været årsag til skade, hvis der ikke havde været dumping og dumpingimport.

44. Rådet har imidlertid accepteret, at selv om ophævelsen af den tidligere told inddrages indirekte ved undersøgelsen af andre faktorer end dumpingimport, blev den ikke undersøgt direkte som en særskilt faktor. Det er behovet for at gennemføre en sådan direkte og særskilt undersøgelse, som Rådet bestrider.

45. Det er endvidere ubestridt, at de skadevoldende virkninger af dumpingimport på korrekt vis må skelnes fra virkningerne af andre faktorer, som samtidig skader EU-erhvervsgrænsen, og at der uden en sådan sondring ikke ville være noget rationelt grundlag for at konkludere, at dumpingimport ren faktisk var årsag til (hele) skaden¹⁹.

46. Spørgsmålet er, hvorvidt det er korrekt at sondre mellem virkningerne af ophævelsen af den tidligere told og virkningerne af produkter, der har været udsat for dumping, eller om disse to sæt virkninger er så tæt forbundne, at det er uhensigtsmæssigt at adskille dem.

47. Rådet og Kommissionen har understreget forskellen mellem »dumping« og »dumpingimport« i forbindelse med grundforordningen. Jeg er enig i, at der er en væsentlig forskel.

48. *Dumping*, som defineret i artikel 2 i såvel WTO's antidumpingaftale og grundforordningen, indebærer, at en eksportør foretager et strategisk valg. Kort sagt beslutter han at sælge varer beregnet til et eller flere eksportmarkeder til en pris, der er væsentlig lavere end den pris, han normalt ville tage på sit hjemmemarked, og han håber således på at få en forretningsmæssig fordel. Naturligvis beregnes eksportørens pris – i det mindste indledningsvis – således, at det sikres, at prisen på importmarkedet vil være fordelagtig. Eksportøren vil derfor tage højde for gældende importtold. Såfremt importtolden ophæves, kan denne tilpasse sin strategi for at få optimal fordel af dette nye spillerum. Det påvirker imidlertid ikke spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om dumping eller ej.

49. Produkter, der sælges på denne måde, udgør *dumpingimport* på importmarkedet. Hvis de priser, som disse produkter kan købes til, er væsentlig lavere end den pris, som den nationale industri kan sælge lignende produkter til, og hvis importmængden er betydelig, er det sandsynligt, at den nationale industri lider væsentlig skade som defineret i artikel 3 i såvel WTO's antidumpingaftale som i grundforordningen.

50. Det er således muligt, at der kan foreligge dumping uden skade eller skade uden dumping. Dumping kan i væsentlig grad underbyde de nationale priser på importmarkedet, men mængden af dumpingimport kan være for lille til at forvolde væsentlig skade. Eller en eksportør kan sælge til usædvanlige lave ab-fabrik-priser for at få fodfæste på et særligt eksportmarked, men forsendelsesomkostningerne kan være så høje, at hans konkurrencefordel på det pågældende marked ikke er tilstrækkelig til, at det kan få væsentlig betydning på det nationale marked. Modsat kan produktionsomkostninger i eksportlandet (og forsendelsesomkostninger til importlandet) være så lave, at et produkt kan sælges til eksport til »normalværdien« og stadig forårsage væsentlig skade for den nationale industri på importmarkedet.

19 — Den appellerede doms præmis 53. Jf. ligeledes US – Hot-rolled steel, nævnt i fodnote 16 ovenfor, punkt 223.

51. Antidumpingtold må imidlertid kun indføres, hvis det dokumenteres, at der foreligger dumping og skade. Disse to omstændigheder skal bevises særskilt ved særskilte procedurer og må ikke sammenblandes.

52. Som Rådet og Kommissionen har påpeget, er den direkte årsag til enhver skade på det nationale marked kombinationen af pris (på importmarkedet) og mængden af dumpingimport. Det fremgår klart af hele artikel 3 i både WTO's antidumpingaftale og grundforordningen, at der skal påvises en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og skaden. Dumping i sig selv (eksportsalg til en pris, der er væsentligt lavere end den normale pris i eksportlandet) er en (og måske den vigtigste) af de faktorer, der bestemmer prisen på dumpingimporten i importlandet. En anden åbenbar faktor er varernes forsendelsesomkostninger. En tredje er forekomsten af eller manglen på (og såfremt den forekommer, niveauet for) told på varerne i importlandet. Samtlige disse faktorer (og der kan være andre) har en *direkte* indflydelse på den *pris*, som dumpingimporten sælges til i importlandet, som i sig selv er den *direkte* årsag til den pågældende *skade*. Derfor er sådanne faktorer kun *indirekte* årsager til denne *skade*, som opererer på et andet plan.

53. Når først det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, er bevist, at mængden og/eller prisniveauet for dumpingimporten påvirker EU-erhvervsgrenen, vil det være absurd, at undersøgelsen i henhold til artikel 3, stk. 7, af »andre kendte faktorer end dumpingimport« skulle omfatte selve dumpingimporten blandt disse faktorer. Tilsvarende vil det synes ulogisk at betragte lave forsendelsesomkostninger eller det blotte fravær af importtold som sådanne andre faktorer.

54. Jeg mener ikke, at analysen kan være anderledes, såfremt forsendelsesomkostningerne pludselig nedsættes, eller en tidligere opkrævet told ophæves. Sådanne hændelser ligger et skridt fra den direkte årsag, men er tæt forbundet med dens opståen. Hvis en producents beslutning om at sænke sin ab-fabrik pris for eksportsalg med (f.eks.) 10%, således at han sælger med en minimal fortjeneste eller endda et tab, kan det ikke betragtes som en »anden faktor end dumpingimport«, hvis skadevoldende virkning kan »skelnes« fra virkningerne af dumpingimport, må det samme gælde for en beslutning fra den kompetente myndighed i importlandet om at ophæve en tidligere gældende told på 12%.

55. Sagt mere enkelt kan en importtold, uanset om den er højere eller lavere, ikke medføre nogen negativ virkning for den pågældende nationale industri, medmindre varerne rent faktisk er importeret. Det samme gælder ved ophævelse eller nedsættelse af en told. Der kan ikke opstå nogen situation, hvor ophævelsen af en importtold kan medføre væsentlig skade på den nationale industri, hvis ikke der er nogen import. Enhver virkning heraf er uløseligt forbundet med virkningen af importen, hvis pris den påvirker, uanset om der var tale om importdumping eller ej. Når virkningerne af al kendt dumpingimport og ikke-dumpingimport er undersøgt, skal virkningerne af enhver anvendelse eller ophævelse af told, der påvirker prisen for denne import, ligeledes undersøges.

56. I den foreliggende sag undersøgte institutionerne importen fra Pakistan, der efter deres vurdering udgjorde dumpingimport²⁰. Denne konklusion formodes at være korrekt i forbindelse med nærværende appel. De undersøgte ligeledes virkningerne af subsideret import fra Indien, import fra andre tredjelande end Indien og Pakistan og import af EU-erhvervsgrenen. Gul Ahmed har ikke påstået, at virkningerne af anden import end disse burde have været undersøgt. Derfor mener jeg ikke, at institutionerne havde mulighed for at undersøge ophævelsen af den tidligere told særskilt, som en mulig særskilt faktor, som samtidig forvoldte skade på EU-erhvervsgrenen.

20 — Det skal tilføjes, at såfremt der var tale om *ikke-dumpingimport* fra Pakistan, ville virkningerne af en ophævelse af den tidligere told ganske vist have været, at den pågældende import kunne sælges til (endnu) lavere priser, hvilket kunne have skadet EU-erhvervsgrenen. Ophævelsen af told ville imidlertid ikke have ændret denne import til *dumpingimport*. Og det kunne heller ikke have skabt grundlag for at pålægge en antidumpingtold.

57. Det væsentlige punkt er, at virkningen af at ophæve en told måles gennem påvisningen af prisen og mængden af importen, uanset om den er genstand for dumping eller ej. Virkningen kan ikke vurderes uafhængigt²¹.

58. Jeg er ikke uvidende om, at det modsatte standpunkt er tillukkende. Det er uomtvisteligt, at en beslutning fra EU-lovgiver om, stort set samtidig, at ophæve en told og en antidumpingtold, som begge tidligere påvirkede en særlig varekategori, ikke på nogen måde er omfattet af den sfære, som disse producenter kontrollerer. Derfor må beslutningen anses for at være en »anden faktor« end den dumping, som de foretager.

59. En sådan beslutning er imidlertid en anden faktor end dumping, som samtidig påvirker prisen – og dermed muligvis mængden – af dumpingimporten. Det er ikke en anden faktor end dumpingimport, der samtidig skader EU-erhvervsgrænsen.

60. Det er nyttigt her at ihukomme, at en antidumpingtold ikke er en sanktion, der skal straffe dumpingeksportøren for dennes adfærd. Det er snarere (om end lidt kluntet) en mekanisme, der i størst muligt omfang skal afhjælpe den ubalance, der er skønnet u hensigtsmæssig for den nationale industri. Set i det lys kan den omstændighed, at ophævelsen af tidligere told ikke har nogen sammenhæng med adfærd hos nogen dumpingeksportør, siges at være irrelevant for beslutningen om, hvorvidt dens virkninger skal skelnes fra virkningerne af dumpingimport.

61. Endelig skal det erindres, at i den foreliggende sag påvirkede ophævelsen af tidligere told ikke kun prisen af dumpingimport, men ligeledes anden import, der ikke var genstand for dumping. Dumpingimporten blev anset for at forvolde skade. Dette var ikke tilfældet med anden import.

62. Det må derfor på baggrund af en analyse af principperne om og proceduren for indførelse af antidumpingtold konkluderes, at Retten fejlagtigt fastslog, at ophævelsen af tidligere told skulle have været undersøgt som en anden særskilt faktor end dumpingimport i forbindelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7.

63. Dette synspunkt skal imidlertid konfronteres med visse andre særlige betragtninger, som Retten henviste til i sin afgørelse, eller som parterne rejste i forbindelse med appellen.

64. Det første spørgsmål er, om der kan drages nogen konklusioner af den illustrative liste over »andre faktorer end dumpingimport« i grundforordningens artikel 3, stk. 7?

65. De opregnede faktorer er: mængde og priser for så vidt angår varer, som ikke indføres til subsidierede priser, nedgang i efterspørgslen, ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EU-erhvervsgrænsens eksportresultater og produktivitet.

66. Med den mulige undtagelse af »den teknologiske udvikling« synes ingen af disse faktorer at kunne skabe dumpingimportens virkninger. De påvirker navnlig ikke prisen, som denne import er tilgængelig til i EU, som er den faktor, der forvolder EU-erhvervsgrænsen skade.

21 — Jf. ligeledes rapporten WTO Appellate Body i Japan – Countervailing Duties on Dynamic Random Access Memories from Korea (WT/DS336/AB/R, vedtaget den 17.12.2007, punkt 261 ff.), vedrørende artikel 15, stk. 5, i Aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger (EFT L 336, s. 156), hvis ordlyd afspejler ordlyden af grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7. Rapporten afviste det synspunkt, at virkningerne af subsidier skulle skelnes fra virkningerne af subsidieret import, idet den understregede, at hvad der ikke måtte tilskrives denne import var »enhver anden kendt faktor end subsidieret import« (punkt 267, fremhævet i originalen).

67. Det er korrekt, at teknologisk udvikling, der gør eksportindustrien mere produktiv, kan påvirke den pågældende pris. Eftersom EU-erhvervsgrenens produktivitet (som nødvendigvis må sammenlignes med den eksporterende industris produktivitet) imidlertid er næste punkt på den illustrative liste, kan det ikke være dette aspekt af den teknologiske udvikling, der henvises til her. Jeg er derfor enig med Kommissionen i, at udtrykket »teknologisk udvikling« ikke skal fortolkes som den udvikling, der påvirker prisniveauet ved at forbedre produktiviteten, men snarere den, der, uafhængigt af prisniveau, øger tiltrækningskraften – og således øger salget – af et mere avanceret produkt i forhold til den tidligere version af dette. Et indlysende eksempel er de på hinanden følgende »generationer« af teknologi inden for mobiltelefoni.

68. Arten af de faktorer, der er opregnet i grundforordningens artikel 3, stk. 7, støtter således min opfattelse af, at den type faktor, der tilsigtes, er den, der skader EU-erhvervsgrenen på en måde, der ikke har noget med dumpingimport at gøre, og som navnlig ikke påvirker deres prisniveau.

69. Det andet spørgsmål er, om sagen i Foshan Golden Step²² støtter den modsatte opfattelse?

70. Det mener jeg ikke er tilfældet. Tværtimod er jeg enig med Rådet i, at Retten i den appellerede dom synes at have misforstået sin tidligere retspraksis. I dommen i sagen Foshan Golden Step var den skade, som EU-industrigrenen havde lidt, blevet fastslået over en periode, under hvilken en tidligere kvantitativ restriktion på import var blevet ophævet. Sagsøgeren gjorde gældende, at stigningen i importmængden, som utvivlsomt skyldtes den pågældende ophævelse, ikke skulle tages i betragtning ved fastsættelsen af skaden på grund af dumpingimport i den relevante periode. Retten fandt, at »når institutionerne fastslår, at importen af en vare, der hidtil havde været underlagt kvantitative restriktioner, stiger, efter at disse restriktioner er ophørt, kan de således tage hensyn til denne stigning med henblik på deres vurdering af den skade, EU-erhvervsgrenen påføres«. Såfremt denne logik overføres på virkningerne på prisniveauet ved ophævelse af tidligere told, hvilket synes rimeligt, må resultatet blive, at enhver prisnedsættelse som følge af den pågældende ophævelse skal tages i betragtning ved skadesvurderingen – ikke at det skal anses for en særskilt faktor, som også forvolder skade. Samme ræsonnement og konklusion findes i rapporten China footwear²³.

71. Det tredje spørgsmål er, om den omstændighed, at Gul Ahmed understreger, at ophævelsen af tidligere told var EU-institutionernes »selvstændige beslutning« gør nogen forskel?

72. Det mener jeg, igen, ikke, og jeg har forklaret hvorfor i punkt 59 og 60 ovenfor. EU-institutionernes selvstændige beslutning var utvivlsomt en anden faktor end dumpingimporten, der påvirkede priserne på importdumping. Det var ikke en anden faktor end importdumping, som *uafhængigt* forvoldte skaden for EU-erhvervsgrenen.

73. Det sidste spørgsmål er, om den appellerede dom fører til urimelige og uacceptable resultater, såfremt den opretholdes, således som Rådet har gjort gældende?

74. Rådet har i det væsentlige gjort gældende, at såfremt ophævelse af den tidligere told skal anses for en anden faktor end dumpingimport, der samtidig med denne skader EU-erhvervsgrenen, er EU's muligheder for at indføre en yderligere antidumpingtold på varer, som tidligere var pålagt antidumpingtold, begrænset, eftersom ophævelsen af den tidligere told ville skulle anses for at påvirke årsagsforbindelsen mellem dumpingimport og skaden.

22 — Nævnt i fodnote 14 ovenfor, navnlig i præmis 134.

23 — Nævnt i fodnote 15 ovenfor.

75. Jeg er ikke fuldt ud overbevist om dette argument. Resultatet vil ikke i retslig henseende nødvendigvis være så drastisk, som det er beskrevet af Rådet. Såfremt ophøret af en tidligere antidumpingtold skal tages i betragtning ved vurderingen af årsagsforbindelse mellem dumpingimport og skade for EU-erhvervsgrenen, vil det ikke betyde, at årsagsforbindelsen altid brydes af ophævelsen. Alt vil afhænge af en korrekt vurdering af de faktiske omstændigheder og en korrekt tilskrivelse af kausalitet, som – hypotetisk – vil føre til en mulig sænkning af en eventuel ny told.

76. Den omstændighed, at jeg ikke anser dette af Rådet fremførte argument for afgørende, påvirker imidlertid på ingen måde den opfattelse, som jeg på andet grundlag er nået til. Endvidere mener jeg, at Domstolen gør klogt i at holde sig dette argument for øje, såfremt den skulle have den modsatte opfattelse. Hvis Kommissionen og Rådet var i tvivl om deres evne til at genindføre en antidumpingtold, når der forekommer ny dumping, efter at en tidligere told er ophævet, kan de i væsentlig mindre grad ønske at tillade ophævelse af told, medmindre grundlaget herfor er uomtvisteligt.

77. Jeg er derfor urokkelig i min opfattelse af, at Retten i den appellerede dom har begået en retlig fejl ved at fastslå, at ophævelsen af tidligere told skulle have været behandlet som en anden separat faktor end dumpingimport inden for rammerne af grundforordningens artikel 3, stk. 7.

78. Derfor mener jeg, at den appellerede dom skal ophæves. I et sådant tilfælde er det muligt for Domstolen at træffe endelig afgørelse vedrørende femte anbringendes tredje led, som Gul Ahmed gjorde gældende i første instans, og som følgelig skal afvises. Domstolen kan imidlertid ikke træffe afgørelse om andre anbringender eller argumenter, som ikke blev behandlet i første instans. Sagen skal derfor hjemvises til Retten, som skal prøve disse øvrige anbringender og argumenter.

Sagens omkostninger

79. Såfremt Domstolen er enig i min vurdering af appellen, skal Gul Ahmed, der taber sagen, tilpligtes at betale Rådets omkostninger, mens Kommissionen som intervenient skal bære sine egne omkostninger, og dette i overensstemmelse med procesreglementets artikel 137, 138, 140 og 184. Den nærmere fordeling af omkostningerne i forbindelse med sagen i første instans skal imidlertid på ny afgøres af Retten i lyset af dens afgørelse af de spørgsmål, der hjemvises til denne.

Forslag til afgørelse

80. Jeg mener derfor, at

- Rettens afgørelse i sag T-199/04 skal ophæves.
- Tredje led i Gul Ahmeds femte anbringende i sagen skal afvises.
- Sagen skal hjemvises til Retten med henblik på at afgøre de øvrige af Gul Ahmeds anbringender.
- Gul Ahmed skal tilpligtes at betale Rådets omkostninger, og Kommissionen skal bære sine egne omkostninger i nærværende appelsag.
- Afgørelsen om sagens øvrige omkostninger skal udsættes.